

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.4.2009

B6-0188/2009

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Graham Watson, Wolf Klinz, Margarita Starkevičiūtė

w imieniu grupy politycznej ALDE

w sprawie szczytu G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie szczytu G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie przywódców obecnych na szczycie G20 w Londynie, a także ich oświadczenia w sprawie „wzmocnienia systemu finansowego” i „udzielania środków za pośrednictwem międzynarodowych instytucji finansowych”,
  - uwzględniając sporządzoną przez OECD listę krajów, które nie spełniają międzynarodowych norm w zakresie wymiany informacji podatkowych, opublikowaną w dniu 2 kwietnia 2009 r.,
  - uwzględniając wnioski przewodnictwa Rady Europejskiej ze szczytu Rady w dniach 19 i 20 marca 2009 r.,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 marca 2009 r. zatytułowany „Realizacja europejskiego planu naprawy” (COM(2009)114),
  - uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE, której przewodniczy Jacques de Larosière,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 października 2008 r. zatytułowany „Przezwyciężenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania” (COM(2008)706),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 kwietnia 2009 r. zatytułowany: „Wspieranie krajów rozwijających się w radzeniu sobie z kryzysem” (COM (2009)0160),
  - uwzględniając wydane niedawno sprawozdanie MFW pt. „Skutki światowego kryzysu finansowego dla krajów o niskim dochodzie”,
  - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w 2009 r. wyniki gospodarcze na świecie szybko się pogarszają, a najbardziej optymistyczne prognozy przewidują jedynie powolne uzdrowienie sytuacji w roku 2010;
- B. mając na uwadze, że skutki kryzysu finansowego dla realnej gospodarki doprowadziły do wyjątkowej sytuacji gospodarczej, która wymaga podjęcia szybkich, ukierunkowanych, tymczasowych i proporcjonalnych działań i decyzji w celu znalezienia rozwiązania dla bezprecedensowej sytuacji gospodarczej i zatrudnienia na świecie,

- C. mając na uwadze, że głównymi wyzwaniami w zakresie przeciwdziałania załamaniu międzynarodowej i europejskiej gospodarki są obecnie brak zaufania na rynkach finansowych i kapitałowych, a także rosnące bezrobocie,
- D. mając na uwadze, że globalny plan naprawy i reform obejmuje następujące cele: (1) przywrócenie zaufania, wzrostu gospodarczego i miejsc pracy; (2) naprawę systemu finansowego w celu przywrócenia kredytowania; (3) umocnienie przepisów regulujących finanse w celu odbudowy zaufania; (4) finansowanie i reformę międzynarodowych instytucji finansowych w celu pokonania kryzysu i zapobieżenia przyszłym załamaniom; (5) wspieranie światowego handlu i inwestycji oraz odrzucenie protekcjonizmu, w celu umocnienia dobrobytu; oraz (6) działanie na rzecz kompleksowego, ekologicznego i zrównoważonego uzdrowienia gospodarki,
- E. mając na uwadze, że międzynarodowa koordynacja na poziomie makroekonomicznym jest konieczna zarówno dla ożywienia, jak i dla odbudowy światowej gospodarki,
- F. mając na uwadze, że członkostwo w strefie euro dowodzi zwiększaniu stabilności gospodarczej w odnośnych państwach członkowskich, co wynika z ich wysiłków na rzecz przestrzegania kryteriów z Maastricht oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, a także z zabezpieczenia przed wahaniami kursów walutowych,
- G. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich napotkało poważne problemy dotyczące bilansu płatniczego, a niektóre były zmuszone zwrócić się o pomoc do MFW i UE,
- H. mając na uwadze, że milenijne cele rozwoju, a w szczególności wyeliminowanie skrajnego ubóstwa i głodu, a także rozwojowe cele i zasady przyjęte podczas konferencji ONZ, zapewniają jasną perspektywę i muszą stanowić podstawę współpracy AKP-UE w ramach umowy o partnerstwie z Kotonu,
- I. mając na uwadze, że z powodu kryzysu finansowego niektóre kraje udzielające pomocy ograniczyły swój wkład finansowy w oficjalną pomoc rozwojową (OPR) dla krajów rozwijających się, których gospodarka jest już i tak osłabiona,
- J. mając na uwadze, że państwa AKP są zależne od wywozu surowców, który odpowiada za ponad 50% ich dochodów walutowych oraz że w wyniku kryzysu finansowego wywóz z krajów rozwijających się i przekazy pieniężne do tych krajów obniżają się, zmniejsza się dostęp do kredytu, spadają zagraniczne inwestycje bezpośrednie i gwałtownie spadają ceny towarów,
- K. mając na uwadze, że według nowych prognoz¹ na rok 2009 r. niższy wzrost gospodarczy zmusi 46 mln osób więcej niż szacowano przed kryzysem do życia za mniej niż 1,25 USD dziennie, poza 130-155 mln ludzi, którzy znaleźli się w ubóstwie w roku 2008 wskutek gwałtownego wzrostu cen żywności i ropy, a także że w wyniku spadku wzrostu o każdy 1% dotkniętych biedą zostanie następne 20 mln osób,
- L. mając na uwadze, że dynamika wzrostu handlu międzynarodowego spada z powodu braku

---

¹ według Banku Światowego

kredytowania i finansowania oraz ze względu na ogólny zastój w światowej gospodarce,

- M. mając na uwadze, że dla zapobieżenia środkom protekcjonistycznym, które mogą wynikać z kryzysu finansowego/gospodarczego, konieczna jest silna wielostronna współpraca,
1. z zadowoleniem przyjmuje globalny plan G20 dotyczący naprawy i reform; zauważa, że szczyt G20 przyjął wiele z celów, które wyznaczono na wiosennym szczycie UE i wyraża zadowolenie z faktu, że globalny plan pokrywa się z wysiłkami podjętymi wcześniej przez Unię Europejską na rzecz przyjęcia bardziej globalnego podejścia i uniknięcia sprzecznych polityk, których skutki wzajemnie by się eliminowałyby, uznaje wiodącą rolę UE podczas szczytu, zwracając jednak uwagę na konieczność dalszego zwiększenia koordynacji na poziomie Unii,
  2. podkreśla konieczność pełnego wywiązania się ze wszystkich podjętych zobowiązań, ich szybkiego wykonania i dalszego opracowania zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, aby odbudować zaufanie i zwiększyć skuteczność do maksimum; odnotowuje podjęte przez Radę Stabilności Finansowej (FSB) i MFW zobowiązanie do monitorowania podstępów w zakresie uzgodnionego planu działania i zwraca się do tych organów o przedłożenie sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu;
  3. uznaje zasadniczą rolę banków centralnych w tym zakresie i zauważa szybkie obniżenie przez nie stóp procentowych, a także z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie G20 do zaniechania konkurencyjnej dewaluacji krajowych walut, która mogłaby spowodować błędne koło; z zadowoleniem przyjmuje kolejne cięcia stóp procentowych przez EBC w celu pobudzenia wzrostu oraz szybkie wprowadzenie przez EBC krótkoterminowych mechanizmów finansowych mających na celu ożywienie pożyczek międzybankowych; przypomina o konieczności stworzenia warunków, które sprawią, że cięcia stóp procentowych będą bardziej odczuwalne przez kredytobiorców;
  4. wyraża zaniepokojenie masowym uciekaniem się przez rządy do pożyczek; ostrzega przed wpływem takiej polityki zwłaszcza na średnio- i długoterminową inflację i nalega, aby pożyczki przeznaczane były na inwestycje w kapitał produkcyjny; podkreśla znaczenie jak najszybszego powrotu do racjonalnych finansów publicznych i zapewnienia długoterminowej równowagi podatkowej, aby uniknąć zbyt wielkiego obciążania przyszłych pokoleń, zaznaczając jednocześnie, że należy to rozpatrywać indywidualnie w kontekście całkowitej wielkości zadłużenia;
  5. z zadowoleniem przyjmuje decyzję przywódców G20 o przyjęciu precyzyjnego i konkretnego planu na rzecz poprawy ram prawnych i funkcjonowania rynków finansowych; ma nadzieję, że ta międzynarodowa koordynacja regulacyjna na bezprecedensowym poziomie, oparta na dokładnej ocenie obecnych nieprawidłowości, doprowadzi do istotnych pozytywnych zmian i zmniejszy ryzyko nawrotu takiego kryzysu;
  6. w pełni popiera decyzję o powierzeniu głównej roli w zakresie koordynacji uzgodnionego planu działania nowo nazwanej i rozbudowanej Radzie Stabilności Finansowej; wspiera decyzję G20 o zapewnieniu tej Radzie silniejszej podstawy instytucjonalnej i większych uprawnień;

7. podkreśla znaczenie odbudowania zaufania w sektorze finansowym, które odgrywa kluczową rolę dla ożywienia kredytowania realnej gospodarki i międzynarodowego przepływu kapitału; kładzie nacisk na konieczność pilnego zajęcia się kwestią osłabionych aktywów bankowych, które hamują kredytowanie; apeluje do rządów UE o uzyskanie od banków pełnych i przejrzystych informacji o osłabionych aktywach w bilansie, uwzględniając wytyczne Komisji w sprawie postępowania w zakresie tych aktywów we wspólnotowym sektorze bankowym, oraz o skoordynowane działanie przy jednoczesnym poszanowaniu zasad konkurencji; wzywa rządy G20 do ujawnienia informacji o tym, jak działają ich programy dotyczące aktywów o zaniżonej wartości i jakie przynoszą skutki; zaleca jak najściślejszą współpracę międzynarodową i odrzucenie finansowego i regulacyjnego protekcjonizmu;
8. uznaje, że wczesne środki podjęte przez państwa członkowskie w celu dokapitalizowania zapobiegły załamaniu finansów, lecz przypomina, że rządowe wsparcie dla banków powinno być tymczasowe i powinno zobowiązywać do opracowania konkretnych strategii wyjścia z kryzysu;
9. uważa, że wczesne ostrzeżenie o ryzyku makroekonomicznym i finansowym, a także zaostrzenie nadzoru makro- i mikro-ostrożnościowego mają zasadnicze znaczenie dla przywrócenia stabilności finansowej; w tym celu zdecydowanie zachęca właściwe organy do postępowania zgodnie z zaleceniami przywódców G20 dotyczącymi wymiany informacji oraz do czynnego wkładu w obowiązkowe utworzenie organów nadzoru dla wszystkich transgranicznych grup finansowych;
10. uważa, że konieczne jest pilne wdrożenie nadrzędnych zasad współpracy transgranicznej w zakresie zarządzania kryzysowego; w świetle coraz większego współdziałania krajowych systemów finansowych apeluje do właściwych władz o współpracę na szczeblu międzynarodowym w celu przygotowania się na kryzys finansowy i przeciwdziałania mu;
11. zgadza się z poglądem, że należy ograniczyć akumulację ryzyka systemowego i uznaje, że wszystkie instytucje i podmioty o znaczeniu systemowym, w tym alternatywne fundusze inwestycyjne, które stosują wysokie poziomy dźwigni, powinny być przedmiotem odpowiednich przepisów i nadzoru; ubolewa nad faktem, że jest to ograniczone jedynie do instytucji o znaczeniu systemowym; uważa, że należy bardziej zwrócić uwagę na funkcję niż na podmiot; zwraca uwagę na potrzebę opracowania mechanizmów skutecznej współpracy i wymiany informacji pomiędzy krajowymi władzami w celu zapewnienia skutecznego nadzoru transgranicznego przy jednoczesnej ochronie otwartych rynków;
12. pochwala decyzję krajów G20 o przyjęciu umowy kapitałowej Bazylea II oraz wysiłki na rzecz jak najszybszego umocnienia ostrożnościowych norm regulacyjnych; zauważa, że choć domagały się one poprawy zachęt dotyczących zarządzania ryzykiem w zakresie sekurytyzacji, wspólna ilościowa stopa rezerw w procesie sekurytyzacji nie została przyjęta ani nie przedstawiono propozycji odnośnie do wspólnych zasad należytej staranności;
13. z zadowoleniem przyjmuje decyzję G20 o wspieraniu integralności i przejrzystości na rynkach finansowych oraz większej odpowiedzialności instytucji finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie G20 do bardziej trwałego zreformowania systemów wyrównawczych w ramach przeglądu finansowych ram prawnych oraz

podkreśla znaczenie powiązania zachęt z wynikami w długoterminowej perspektywie, aby zapobiec zachętom skłaniającym do nieodpowiedzialnych zachowań i zapewnić zastosowanie nowych zasad w całym sektorze, dla zapewnienia równych reguł gry;

14. odnotowuje fakt wydania przez OECD czarnej listy krajów, które nie przestrzegają międzynarodowych standardów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje skreślenie z czarnej listy OECD rajów podatkowych wszystkich czterech krajów, które na niej pozostawały, po tym jak - wkrótce po szczycie G20 - zgodziły się one przestrzegać zasad przejrzystości podatkowej;
15. z zadowoleniem przyjmuje środki dotyczące agencji ratingowych, które mają na celu zwiększenie przejrzystości i zacieśnienie współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru; jest w dalszym ciągu zaniepokojony brakiem konkurencji w tym sektorze i apeluje o znaczne obniżenie barier umożliwiających wejście na rynek;
16. wyraża poparcie dla podjętego przez G20 zobowiązania do zwiększenia o 850 mld USD kwoty środków dostępnych dla światowych instytucji finansowych na wsparcie wzrostu na wschodzących rynkach i w krajach rozwijających się;
17. z zadowoleniem przyjmuje podtrzymane zobowiązanie do realizacji MCR i obietnice przyznania dodatkowych 50 mld USD na wsparcie ochrony socjalnej, ożywienie handlu i zagwarantowanie rozwoju w krajach o niskim dochodzie;
18. wyraża ogromne zadowolenie z planu G20 dotyczącego reformy międzynarodowych instytucji finansowych i apeluje o jak najszybsze rozpoczęcie tych reform; apeluje w tym zakresie o to, aby kwestie większej przejrzystości i odpowiedzialności zostały poruszone podczas wiosennych posiedzeń Banku Światowego i MFW;
19. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez MFW w zakresie jego nowej elastycznej linii kredytowej, oznaczającej odejście od jego dotychczasowego narzuconego i sztywnego kredytowania oraz warunków, o czym świadczy ostatnie oświadczenie MFW w sprawozdaniu dotyczącym „skutków światowego kryzysu finansowego dla krajów o niskim dochodzie”, zgodnie z którym „przy formułowaniu polityki wydatków, ochrona lub rozwój programów socjalnych, realizacja zatwierdzonych inwestycji, i, ogólnie, utrzymanie dynamiki realizacji MCR powinny mieć priorytetowe znaczenie”;
20. ubolewa nad faktem, że obietnice G20 dotyczące pomocy na rzecz wymiany handlowej i oficjalnej pomocy rozwojowej (OPR) były niewystarczające; podkreśla, że mimo że komunikat wymienia środki finansowe na rzecz zwiększenia funduszy dla krajów rozwijających się za pośrednictwem Banku Światowego i MFW, nie podjęto konkretnego zobowiązania mającego zapewnić, że pomoc na rzecz wymiany handlowej stanowić będzie dodatkowe finansowanie;
21. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez G20 wagi bardziej ekologicznej i zrównoważonej światowej gospodarki o niższym poziomie emisji CO₂; zauważa, że zawarcie wiążącego porozumienia w sprawie zmian klimatycznych podczas najbliższej konferencji w Kopenhadze ma naprawdę kluczowe znaczenie; podkreśla jednak, że przywódcy G20 powinni uświadomić sobie rozległy charakter globalnych wyzwań w zakresie zrównoważonego rozwoju, w takich dziedzinach jak rybołówstwo, lasy i woda,

które najbardziej dotyczą ludność krajów rozwijających się;

22. apeluje do państw G20 o odegranie pierwszoplanowej roli w zakresie utrzymujących się wyzwań dla zarządzania światowym handlem, takich jak potrzeba reprezentowania różnorodności krajów rozwijających się w gremiach podejmujących decyzje handlowe;
23. zwraca uwagę na utrzymujący się kryzys żywnościowy, który wymaga natychmiastowych działań, a także znacznego zwiększenia pomocy finansowej dla produkcji rolnej w krajach rozwijających się;
24. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o wspieraniu światowego handlu i inwestycji oraz o odrzuceniu protekcjonizmu, który podważa dobrobyt;
25. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do wspierania finansowania handlu poprzez przyznanie na ten cel co najmniej 250 mld USD w ciągu najbliższych dwóch lat; apeluje o dotrzymanie tego zobowiązania z nowych środków;
26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, EBC, parlamentom i rządów państw członkowskich, państwom członkowskim G20 oraz MFW.